

Stavanger bispedømmes plan ved ulykker og katastrofer

Revidert juli 2021

Innhold

1.	Innledning.....	1
2.	Den sivile beredskap.....	2
2.1	Organisering av redningstjenesten	2
2.2	Varsling, informasjon og annen støtte til pårørende	3
2.3	Samarbeidende parter	3
2.4	Psykososiale kriseteam.....	4
2.5	Særlige utfordringer i regionen	4
3.	Den norske kirkes rolle	5
3.1	Kirkelige oppgaver ifølge PBS I, punkt 5.5:.....	5
3.2	Biskopen	5
3.3	Prostene og kirkevergene.....	5
3.4	Bispedømmets HRS- og LRS-prester og -diakoner	6
3.5	Kirkelig personell på evakuert- og pårørendesenter (EPS)	6
3.6	Hendelser/ulykker som utløser redningstjeneste i andre politidistrikt eller i utlandet.....	7
3.7	Sykehus.....	8
4.	Lokalkirkens beredskap	8
5.	Mediene og kirkes offentlige rolle ved katastrofer og ulykker	9
6.	Oppfølging	9
7.	Ressurser	10
7.1	Hjelpemidler for det enkelte ledd ved innsats	10
7.2	Tiltakskort for LRS-prest/-diakon	11
7.3	Tiltakskort for prost når LRS-prest/-diakon ikke er innkalt av politiet	12
7.4	Tiltakskort for leder av kirkes tjeneste på politiets opprettede sentre	13
7.5	Hvem gjør hva ved katastrofer og ulykker?	14

Vedlegg

Vedlegg 1: Stavanger bispedømmes HRS- og LRS-mannskaper

Vedlegg 2: Politidirektoratets rundskriv 2007/003

Vedlegg 3: Når katastrofen rammer

Vedlegg 4: Informasjon og råd til de berørte

Vedlegg 5: Barn og unges reaksjoner

Vedlegg 6: Sørgegudstjeneste. Bakgrunn og liturgi

Vedlegg 7: Prester og diakoner i Stavanger bispedømme

Vedlegg 8: Andre tros- og livssynssamfunn

Vedlegg 9: Sjekkliste – Mediehåndtering

Vedlegg 10: Media og mediehåndtering

Vedlegg 11: Melding om ulykke

Vedlegg 12: Menighetens plan

Vedlegg 13: Kontaktinformasjon til kirkeverger i Stavanger bispedømme

Vedlegg 14: Kontaktinformasjon til presteskap og administrasjon

Vedlegg 15: Varslingsrutiner ved melding om katastrofer og ulykker

Vedlegg 16: Når ulykker skjer i kirkebygg eller menighetshus

Vedlegg 17: Kriseplan for Rossabø menighet

1. Innledning

Den norske kirke har en allmenn hjelpeplikt. Som kristen kirke har vi en særlig forpliktelse overfor mennesker i nød og kriser.

Den offentlige redningstjenesten er organisert som et samvirke mellom en rekke offentlige etater og frivillige organisasjoner som er egnet til innsats for å redde liv. I Politiets beredskapssystem del I (PBS I) er Den norske kirke oppført som en slik samvirkeaktør.

Målsettingen med denne planen er:

- at HRS¹-prest/-diakon og LRS²-prest/-diakon, proster og annet kirkelig personell er beredt på og har kunnskap om sin plass og sine oppgaver i en katastrofesituasjon
- at menighetene er forberedt på å møte ulike behov for oppfølging og omsorg

Planens målgruppe er prester, diakoner, proster og daglige ledere for fellesrådene/kirkeverger.

Det finnes egne retningslinjer for sentralkirkelig handling ved større ulykker og katastrofer på [hjemmesidene til Den norske kirke](#). Bispemøtets preses og Kirkerådets direktør samles i egen ledergruppe.

En arbeidsgruppe under Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet utarbeidet i 1991 «Den norske kirkes tjeneste ved katastrofer og ulykker». Denne utredningen ligger til grunn i arbeidet med kirkens katastrofeberedskap.

I tillegg til denne planen vil det være nødvendig at kirkelig personell har andre sentrale dokumenter lett tilgjengelig ved eventuell innsats. Dette er omtalt i denne planen under punkt 7.

Beredskapen i form av skriftlige ressurser består av fire hoveddeler:

- Den norske kirkes tjeneste ved katastrofer og ulykker.
- Bispedømmets plan ved katastrofer og ulykker.
- Hjelpemidler for det enkelte ledd ved innsats.
- Lokale planer for krisehåndtering.

Annet grunnmaterie er:

- «Politiets beredskapssystem del I» (PBS I), utgitt av Politidirektoratet (2020).
- «[Mestring, samhørighet og håp. Veileder for psykososiale tiltak ved kriser, ulykker og katastrofer](#)», utgitt av Helsedirektoratet februar 2016.
- «[Livsfaseriter](#)», Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn.

Planen trer i kraft når situasjonen går ut over den alminnelige funksjon med varsling av dødsfall (jmfør Rundskriv 2007/003). Vedlegg 2.

¹ HRS = Hovedredningssentralen

² LRS = Lokal redningssentral

Det er viktig og helt nødvendig at det på forhånd utarbeides avtaler mellom de to arbeidsgiverlinjene i kirken om organisering av arbeidet og mandat til innkalling av kirkelig personell til tjeneste i en akutfase (jamfør punkt 3.2).

Normalt vil en slik ekstraordinær tilrettelegging av tjenesten ikke vare lenger enn to til tre døgn, de alminnelige funksjoner søkes opprettet så raskt som mulig.

2. Den sivile beredskap

2.1 Organisering av redningstjenesten

Redningstjenesten er den offentlig organiserte virksomheten som utøves ved øyeblikkelig innsats for å redde mennesker fra død eller skade som følge av akutte ulykkes- eller faresituasjoner, og som krever koordinering. Den er organisert som et samvirke mellom en rekke offentlige etater og frivillige organisasjoner som er egnet til innsats for å redde liv. Det er HRS og LRS som har ansvaret for all ledelse og koordinering av redningsaksjoner innen sine ansvarsområder (PBS I, 6.5 og 6.5.2).

Redningstjenesten er organisert i HRS (én for Sør-Norge og én for Nord-Norge) og 13 underordnede LRS. Hvert politidistrikt (inklusive Sysselmannen på Svalbard) fungerer ved behov som en lokal redningssentral, og lensmannskontorene er en del av politidistriktenes interne organisering. LRS har sitt sete der hvor politimesteren har hovedkontor. Nødetatene politi, brann og helse samt bl.a. representanter for Forsvaret og Telenor i tillegg til Sivilforsvaret og frivillige, utgjør ledelsen i LRS, med politimesteren som leder. Til hver LRS er det oppnevnt en prest/diakon med stedfortreder som rådgivere (PBS I, 8.7).

Samme samvirkeprinsipp er lagt til grunn for sammensetningen av ledelsen ved HRS. Til hver HRS er det oppnevnt en prest/diakon med stedfortreder som rådgivere.

Lokal redningssentral (LRS) er en funksjonell organisering for å løse en oppgave når en redningsinnsats skal utføres i et politidistrikts ansvarsområde. Det er politiets ansvar å sørge for koordinering av slik innsats. «Stab» er tradisjonelt et uttrykk for politimesterens ekstraordinære ledelsesapparat når det ordinære ledelsesapparat ikke er tilstrekkelig.

Denne planen kan også komme til anvendelse i et distrikt selv om det ikke settes LRS-stab. Det kan være aktuelt om hendelsen har skjedd andre steder i landet eller utenfor landets grenser. Kirkens tjeneste vil gjerne være den samme, men LRS-prest/-diakon vil da ha en noe annen funksjon. Prosten vil normalt ha det koordinerende ansvaret med LRS-prest/-diakon som rådgiver.

Stavanger bispedømme ligger i et politidistrikt som er større enn bispedømmet:

[Sør-Vest politidistrikt](#)

Telefon: 51 89 90 00

Besøksadresse: Lagårdsveien 6, Stavanger

Politidistriktet dekker Rogaland fylke, samt kommunene Bømlo, Etne, Fitjar, Stord og Sveio i Hordaland og Sirdal i Vest-Agder.

2.2 Varsling, informasjon og annen støtte til pårørende

Melding til pårørende om dødsfall utenfor hjem eller helseinstitusjon er et politiansvar. I Norge er det avtalt ordning at politiet ber Den norske kirke (prest/diakon) om å ta kontakt med den/de pårørende på deres hjemsted (eller annet kjent oppholdssted) med anmodning om å gi slik melding, jamfør Politidirektoratets rundskriv 2007/003: «Formidling av informasjon til pårørende ved brå død, ulykke, katastrofe og kriminelle handlinger». Dødsfallet eller ulykken kan utløse bistand fra kommunalt kriseteam der kirkelig personell kan være representert, og der representant for annet tros- eller livssynssamfunn kan tilkalles.

Ved katastrofer eller ulykker med mange rammede skjer i prinsippet det samme. Men her vil det være behov for et større apparat for at kirkelig personell og andre hjelpere skal kunne utføre sitt oppdrag tilfredsstillende.

Ved større hendelser kan pårørende bli hurtig varslet om ulykken, oftest gjennom nyhetsmedia eller ved bruk av mobiltelefon fra ulykkesstedet. Pårørende vil henvende seg til de stedene de tror de kan få informasjon om skadde, døde og savnede. Ved behov vil Kripos opprette et nasjonalt kontaktnummer for pårørende: 815 02 800. En HRS vil kunne få som oppgave å ivareta informasjon fra og til pårørende når det ikke er noen aktuell LRS/politidistrikt (ulykker i internasjonalt farvann eller lignende), eller på anmodning fra en LRS.

Redningstjenesten søker bistand fra de prester/diakoner Den norske kirke har utpekt og knyttet opp mot aktuell HRS eller LRS. Denne kontakten med pårørende for informasjon og oppfølging vil normalt fortsette etter at selve redningsarbeidet er avsluttet, og er ofte et teamarbeid mellom politi, kirkelig personell, kommunale kriseteam og andre fagpersoner.

Det psykososiale støttearbeidet kan i akuttfasen ta form av evakuert- og pårørendesenter (EPS) i lokaler som kommunene har utpekt til slikt formål. Kommunen har hovedansvaret for etablering og drift av EPS, med bistand fra politiet. Kirkens bistand inngår i dette tverrfaglige arbeidet (jamfør PBS I, 11.1, 11.2.1-3). Mange steder vil kirkelig bistand være representert gjennom presters/diakoners deltakelse i kommunale kriseteam. Men politiet kan også be LRS-prest/-diakon om å stille med kirkelig personell til EPS.

Kirkelig personell skal, i tillegg til å støtte de evakuerte eller pårørende etter omkomne, støtte pårørende til person som er savnet eller ikke vil bli funnet.

2.3 Samarbeidende parter

Det er mange aktører i arbeid etter både større og mindre ulykker. En oversikt over disse finnes i boken «Politiets beredskapssystem del I», utgitt av Politidirektoratet (2020).

Den norske kirke er formelt innlemmet i samarbeid med politiet om redningstjenesten. Der hvor kirkelig personell er i direkte kontakt med berørte etter ulykker, har man et ansvar for at også representanter for andre tros- og livssynsamfunn trekkes inn der det er behov for det. LRS-prest/-diakon og prost bør ha en løpende kontakt med lederne for lokale tros- og livssynssamfunn. Kirkelig fellestråd vil som gravferdsmyndighet ha lokalkunnskap om de ulike tros- og livssynsamfunn i kommunen.

Innen hvert politidistrikt finnes lister over aktuelle tros- og livssynssamfunn som Den norske kirke er ansvarlig for å fremskaffe hos Statsforvalteren. Bispedømmekontoret skaffer årlige ajourførte oversikter hos de respektive Statsforvaltere og stiller dem til disposisjon for proster og LRS-prester/-diakoner.

Fylkesberedskapsrådet har som oppgave å drøfte samfunnssikkerhets- og beredskapsspørsmål og skal være et forum for gjensidig orientering om beredskapsarbeidet på de forskjellige områder. Det skal holde oversikt over sikkerhets- og beredskapsarbeidet i fylkene og skal kunne være et instrument for statsforvalteren for koordinering av krisehåndtering under alvorlige hendelser i fred, krise og krig. Biskopen er Den norske kirkes representant i dette rådet. Politimestrene samler de samarbeidende organer, etater og organisasjoner til jevnlig drøftelser og øvelser (jmfør PBS I, 5.12).

2.4 Psykososiale kriseteam

I kommunene er det opprettet psykososiale kriseteam som har en viktig oppgave ved mindre og større kriser og ulykker. Organiseringen av kriseteamene kan variere fra kommune til kommune. Men felles er at disse teamene også utgjør grunnstammen i oppfølging av berørte og pårørende ved ulykker og i større krisesituasjoner. Det anbefales at prest eller diakon er fast med i disse teamene (jmfør «[Mestring, samhörighet og håp. Veileder for psykososiale tiltak ved kriser, ulykker og katastrofer](#)», s. 36).

Ved mange hendelser vil det ikke føre til en redningssituasjon lokalt, men kriseteamene i kommunen vil bli koblet inn. Kirkens bistand på evakuert- og pårørendesenter (EPS) og annen kirkelig bistand, kan derfor være den samme som ved en redningssituasjon, men henstillingen om bistand kommer ikke nødvendigvis fra politimesteren.

Det er derfor viktig at det er gode relasjoner og samarbeidslinjer mellom kriseteamene og kirkelig personell. Det som fungerer i det daglige vil også fungere i de ekstraordinære situasjonene. Det forventes at prostene har kontakt med lederen av kommunens kriseteam og sørger for at prest/diakon om mulig er fast medlem.

Prost og kirkeverge skal ha oversikt over de kommunale kriseteam, med telefonnummer til leder av teamet.

2.5 Særlige utfordringer i regionen

I Stavanger bispedømme har vi identifisert følgende særlige utfordringer:

- Offshorevirksomhet.
- Fly- og skipstrafikk.
- Stort innslag av innvandrere med ulike kulturer og ulike språk.

Det henvises til lokale [risiko- og sårbarhetsanalyser](#) som finnes hos Statsforvalteren i Rogaland.

3. Den norske kirkes rolle

3.1 Kirkelige oppgaver ifølge PBS I, punkt 5.5:

Kirkens oppgaver vil først og fremst være å gi medmenneskelig støtte. Ellers vil oppgaven for kirken særlig være å:

- avgi en prest som rådgiver til politimesterens stab, lokale redningsentraler og Hovedredningsentralen
- varsle pårørende etter anmodning fra politiet
- gi støtte og sjelesorg
- forberede og lede sørgegudstjenester og andre markeringer
- bistå ved syning og overlevering av bårer
- bistå pårørende ved besøk på ulykkesstedet
- mobilisere det lokale kirkelige nettverket
- gi særskilt oppmerksomhet til pårørende som ikke får sine døde tilbake

3.2 Biskopen

Biskopen oppnevner HRS- og LRS-prest/-diakon (etter avtale med diakonens arbeidsgiver) og deres stedfortredere og meddeler disse til politimesteren. Se vedlegg 1. HRS- og LRS-prest/-diakon må ikke ha andre beredskapsmessige oppdrag som kan være til hinder for tjenesten i redningsledelsen.

Bispedømmeadministrasjonen holder planverket oppdatert og offentlig tilgjengelig via [bispedømmets hjemmeside](#). Den fører oppdatert liste over bispedømmets HRS- og LRS-team, og sørger for at alle tjenestegjørende har tilstrekkelig kunnskap og følelsesmessig beredskap til å delta i katastrofearbeid.

Bispedømmeadministrasjonen sørger for oppdaterte lister over aktuelle tros- og livssynssamfunn. Listene oppdateres jevnlig, og årlig innen 1. mars.

Bispedømmeadministrasjonen har ansvar for å levere oppdaterte lister over aktuelt kirkelig personell med telefonnumre til den lokale politimesteren og til LRS-prest/-diakon.

Bispedømmeadministrasjonen sørger for nødvendig rapportering og evaluering etter større innsats og at kopi av denne sendes Kirkerådet.

Alle bispedømmets prester inngår i bispedømmets beredskap og kan innkalles til tjeneste ved opprettede sentra for evakuerte og pårørende, dersom de ikke av biskopen er innvilget fritak fra beredskapsarbeid. Tilsvarende bør gjelde for diakonene, ansatte ved bispedømmekontoret og prostene. Bispedømmeadministrasjonen kontakter diakonenes arbeidsgivere for avtaler om dette.

3.3 Prostene og kirkevergene

Det forventes at prost og kirkeverge har en gjennomtenkt beredskap vedrørende bruk av kirkelig innsatspersonell ved en ekstraordinær hendelse. Prost og kirkeverge må ha klare avtaler som sikrer en effektiv og hensiktsmessig bruk av personell og bygninger i en katastrofesituasjon. LRS-prest/-diakon sitt mandat til innkalling inngår i disse avtalene.

Når LRS-prest/-diakon er innkalt av politiet har de fullmakt til å kalle inn stedfortredende LRS-prest/-diakon. Ved behov for ytterligere kirkelig bemanning, f.eks. på et evakuert- og pårørendesenter, følger LRS-prest/-diakon de lokale avtaler og fullmakter som er gitt for en akutt krisesituasjon. Prosten informeres om større hendelser og leder arbeidet med å få den ordinære tjenesten til å gå sin gang når andre blir utkalt. Når LRS-prest/-diakon ikke deltar i redningsledelsen, vil det normalt være prosten som koordinerer arbeidet. Prosten samarbeider da med kommunens psykososiale kriseteam og eventuelt politiet om aktuell kirkelig bistand. LRS-prest/-diakon kan da benyttes av prosten som rådgiver og ressursperson i arbeidet.

Det er et arbeidsgiveransvar å sørge for nødvendig oppfølging av personale etter en ekstraordinær innsats. Det tilligger prostene et særlig ansvar for avlastning og oppfølging av prestene som har gjort tjeneste lokalt. Tilsvarende gjelder kirkevergenes oppfølging av fellesrådets ansatte.

Prostene sørger for at kirkens tjeneste er hensiktsmessig organisert i forhold til de kommunale kriseteam.

3.4 Bispedømmets HRS- og LRS-prester og -diakoner

Bispedømmets HRS- og LRS-team skal være tilstrekkelig informert av sine overordnede om tjenesten. De tar selv kontakt med den lokale politimester for gjensidig informasjon om oppgaver og eventuelle øvelser.

Funksjon og oppgaver ved innkalling til tjeneste ved politidistriktet/LRS (som følge av rundskriv 2007/003) finnes i tiltakskortene under punkt 7.2 og 7.3 og i vedlegg 2.

Det er viktig at LRS-prest/-diakon tar kontakt og bygger relasjoner med politiet, også ved å delta på øvelser og regelmessige møter med redningsledelsen. Erfaring viser at opparbeidet kjennskap og tillit er viktig i en katastrofesituasjon.

LRS-prest/-diakon har et ansvar for å ha noe kunnskap om aktuelle hensyn ved hendelser knyttet til personer med annen tro- og livssynstilknytning, og har ansvar for å kontakte representanter for disse ved behov. På hjemmesiden til [Samarbeidsrådet for tros- og livssynsamfunn](#) kan man finne representanter for de ulike samfunnene. Disse vil være behjelpelige med å finne fram til eventuelle lokale kontakter. I dokumentet [Livsfaseriter](#) finner man en oversikt over ritualer slik de praktiseres i Norge hos de største tros- og livssynssamfunnene. Trossamfunn tilsluttet Norges Kristne Råd finnes på NKR sin [hjemmeside](#).

LRS-prest/-diakon deltar på øvelser og leverer rapport fra disse til biskopen og Kirkerådet samt til prost og kirkeverge.

Det er utarbeidet tiltakskort for LRS-prest/-diakon, se punkt 7.2 og 7.3.

LRS-prest/-diakon tar initiativ til årlige møter med prostene i sitt distrikt for gjensidig informasjon og oppdatering.

3.5 Kirkelig personell på evakuert- og pårørendesenter (EPS)

Når LRS i samråd med LRS-prest/-diakon finner det påkrevet, blir annet kirkelig personell innkalt til tjeneste blant evakuerte og pårørende. Prester og diakoner innkalles i henhold til avtalte rutiner.

Kirkelig personell har et særlig ansvar for å formidle kontakt til andre tros- og livssynssamfunn ved behov.

Målsettingen med prestens/diakonens arbeid er å bistå evakuerte og pårørende og andre berørte gjennom informasjon, samtale og sjelesorg. Til dette arbeidet vil det kunne være nødvendig å ha et personell med oppgaver som beskrevet i vedlegg. Antall personer må tilpasses situasjonen. De som møter skal bære tjenestedrakt og kirkelig identitetskort.

Det er utarbeidet tiltakskort for leder/medvirkende i kirkens tjeneste på evakuert- og pårørendesenter. Se punkt 7.4.

3.6 Hendelser/ulykker som utløser redningstjeneste i andre politidistrikt eller i utlandet

Det er mulig at hendelsen skjer i ett politidistrikt, mens en rekke oppgaver knyttet til varsling av pårørende vil finne sted utenfor dette distriktet. Det er flere slike eksempler på innenlands ulykker hvor det er tilfellet, og det vil være tilfelle ved ulykker i utlandet.

Den norske kirkes oppgaver utføres da i tråd med det som er beskrevet i punkt 2.2, det vil si vanlig praksis for informasjon via lokalt politi og formidling av dødsbudskap med nødvendige tilpasninger til den aktuelle hendelsen.

Det vil ofte være hensiktsmessig at politidistrikt som ikke leder redningsarbeidet, men som har mange direkte berørte, organiserer sine oppgaver tilnærmet lik LRS-planens opplegg for stabsarbeid og informasjon, inklusive funksjonen som LRS-prest/-diakon. Prost og LRS-prest/-diakon skal ta kontakt med hverandre for å avklare situasjonen og se på disponeringen av ressursene. Tiltakskort for LRS-prest/-diakon vil være veiledende også i denne situasjonen. Det er mulig omfanget eller antall døde fra et lokalsamfunn tilsier at særskilte tiltak iverksettes (pårørendesenter, informasjonstiltak på arbeidssted, skole osv.), se planens punkt 4. Det påhviler kirkelig personell den samme forpliktelse til å bistå i arbeidet ved slike situasjoner som ved en LRS-situasjon.

Dersom henvendelse om den ekstraordinære hendelsen er gått til vakthavende prest/ordinær beredskapstelefon, skal denne selv gi melding videre til prosten.

Ved hendelser hvor politidistriktet ikke sammenkaller redningsledelsen, er det prosten som har ansvar for koordinering av den kirkelige tjenesten. Dette gjelder enten forespørselen kommer fra politiet eller kommunen. Ved enkelte større hendelser vil det være naturlig at bispedømmekontoret bistår ved bemanningsbehov og annet.

Noen varslingsoppgaver kan inneholde utfordringer som gir ekstra stort behov for samarbeid mellom politi og kirke i kontakt med pårørende. Som eksempel kan nevnes ulykker og selvmord der barn og unge er rammet, arbeidsulykker og drap eller annen alvorlig kriminalitet hvor både offerets og gjerningsmannens pårørende skal varsles og gis støtte, jamfør vedlegg 2. Den kirkelige innsatsen organiseres da på det nivå som situasjonen krever.

3.7 Sykehus

Stavanger bispedømmet har følgende sykehus:

Stavanger universitetssjukehus - Helse Stavanger HF

Besøksadresse: Gerd Ragna Bloch Thorsens gate 8, Stavanger

Telefon: 51 51 80 00

Haugesund sjukehus - Helse Fonna HF

Besøksadresse: Karmsundgata 120, Haugesund

Telefon: 52 73 20 00

Sykehusene har mottak av pårørende og etablerer pårørendesenter ved behov. Når skadde og døde er ankommet sykehuset, er det sykehuset/helseforetaket som har ansvar for varsling og ivaretagelse av pårørende. Hvis sykehuset ønsker bistand av kirkelig art, går henvendelsen til prostens som sørger for at sykehuset har de nødvendige telefonnummer.

4. Lokalkirkens beredskap

Det er nødvendig at menighetsråd og stab gjennomtenker sin oppgave og praksis ved lokale katastrofer eller ulykker. Dette skal nedtegnes i en plan som er lett tilgjengelig. Planen trenger ikke være omfattende, men sikre rask og adekvat handling lokalt. Menighetsrådet, kirkevergen og prostens skal gjensidig informere hverandre om lokale planer. Følgende momenter kan være en hjelp i planarbeidet:

Ved ulykker i lokalmiljøet eller ulykker andre steder hvor mange fra lokalmiljøet er rammet, vil det være behov for å åpne kirken for lystenning og samtale, eventuelt også et lokale/menighetshus der folk kan samles. Kirkelig fellesråd er ansvarlig for sikkerhet og brannberedskap ved åpne kirker. Kirkevergens HMS-plan må være kjent, og sikkerhet i og for åpne kirker må ivaretas.

I åpen kirke bør det være et bord i inngangspartiet med blomster og lys og eventuelt en kondolanseprotokoll. Eventuelt sted for lystenning, lysglobe eller telys, må sikres i forhold til brann og ha nødvendig vakthold. Rengjøring og rydding må ivaretas.

Informasjon til publikum, både med plakater, på nettet og i andre former er viktig. Det må være klare avtaler på hvem som skal uttale seg til pressen og det anbefales å ha en egen pressekontakt. Taushetsplikten med tanke på de pårørende må ivaretas. Se for øvrig punkt 5.

Tilstedeværelsen blant rammede og berørte består i å lytte, være stille sammen, gi kvalitetssikret informasjon og ellers stå til tjeneste. Kirkelig ansatte og frivillige kan stå sammen om denne tjenesten.

Kirkens ansatte kan være behjelpelig med å kontakte ønsket hjelp fra annet tros- eller livssynssamfunn, eller med å kontakte medisinsk, psykologisk eller sosialfaglig bistand.

Ansatte følger opp behov for kirkelig medvirkning ved minnemarkeringer lokalt, for eksempel på arbeidsplass, i skole eller barnehage.

Menighetsråd/stab kan selv ta initiativ til lokale bønne- og klagegudstjenester, sørge- eller minnegudstjenester, tilpasset den aktuelle situasjonen. Dette skal alltid skje i samråd med prost og kirkeverge.

Når grupper fra menigheten reiser på tur, må reiserute og deltakerlister oppbevares på kontoret.

5. Mediene og kirkens offentlige rolle ved katastrofer og ulykker

Den norske kirke har en offentlig rolle ved tilrettelegging for ulike rituelle handlinger, så som lystening i åpne kirker, minnemarkeringer, sørgegudstjenester og begravelser. Videre har kirkens representanter ofte en rolle som en offentlig sjelesørger og som bidragsyter og brobygger i et samfunn som er pluralistisk. I tillegg kommer den rollen kirkelige medarbeidere ofte får i media i forbindelse med åpne kirker, innsats på evakuert- og pårørendesenter og lignende.

Det finnes ressursmaterieell på: <https://kirken.no/nb-NO/om-kirken/diakoni-og-samfunnsansvar/beredskap/>.

En kortfattet huskeliste/sjekkliste i møte med pressen finnes i vedlegg 9 og 10.

6. Oppfølging

Kirkelig personell

Arbeidsgiver har ansvar for oppfølgingen. Det er meget viktig at de kirkelig ansatte som blir involvert i en ulykke eller katastrofe får den oppfølging som er nødvendig. Avlastningssamtale i gruppe eller individuelt skal gjennomføres etter endt oppdrag. Andre tiltak kan være psykologisk debrifing etter en tid, mulighet til tjenestefri for å få noen dagers rekreasjon, andre oppfølgings- og støttetiltak. Se for øvrig PBS I, 14.6.

Frivillige

Frivillig personell kan ha viktige oppgaver, for eksempel i forbindelse med tilstedeværelse i åpen kirke eller ved forpleining. Det er viktig at den som har ansvar for de frivillige ser og verdsetter deres innstas og at også de får nødvendig oppfølging.

Berørte

Personer kirkelig ansatte kommer i kontakt med i forbindelse med arbeidet på evakuert- og pårørendesenter eller per telefon, kan ha behov for kontakt, samtale og sjelesorg etter akutfasen. Kirkens personell må formidle eller gi veiledning om hvem de kan ta kontakt med etter akutfasen.

Se også vedlegg 4 «Informasjon og råd til de berørte» og vedlegg 5 «Barn og unges reaksjoner».

7. Ressurser

7.1 Hjelpemidler for det enkelte ledd ved innsats

Følgende skal forefinnes hos den enkelte person/instans.

LRS-prest/-diakon og prost:

- Tiltakskort.
- Kirkelig identitetskort.
- Telefonnummer til prost og LRS-prest/-diakon og stedfortreder.
- Politiets beredskapssystem del I.
- Livsfaseriter. Religions- og livssynspolitiske utfordringer i Norge.
- Lister over aktuelle tros- og livssynssamfunn.
- Lokale kirkelige beredkapsplaner (prost).

Leder samlingssted:

- Tiltakskort.
- Kirkelig identitetskort.
- Telefonnummer til prost og LRS-prest/-diakon og stedfortreder.
- Informasjon og råd til de berørte (Vedlegg 4).
- Liste over aktuelle tros- og livssynssamfunn.

Prest/diakon i tjeneste:

- Kirkelig identitetskort.
- Informasjon og råd til de berørte (Vedlegg 4).

Kirkeverge:

- Bispedømmets beredkapsplan.
- Menighetens beredkapsplan.
- Telefonnummer til LRS-prest/-diakon og stedfortreder.

7.2 Tiltakskort for LRS-prest/-diakon

Ansvarsområde

Du er hovedansvarlig for organiseringen av de kirkelige tjenester ved katastrofer og ulykker, og utgjør for øvrig en del av LRS-funksjonen.

Oppgaver

Du innkalles til tjenesten av politiet, eller tar selv kontakt i en krisesituasjon og skal:

- på oppdrag fra politiet bistå med varsling
- på oppdrag fra politiet vurdere behov for kirkelig personell til evakuert- og pårørendesenter i henhold til ulykkens omfang og hvem ulykken har rammet og videreformidle dette til prost/kirkeverge
- ha løpende kontakt med de kirkelige lederne på de aktuelle sentrene
- ha løpende kontakt med kirkelig leder av mottak på sykehus
- gi bistand til disse lederne i aktuelle spørsmål
- på forespørsel sørge for kirkelig personell til støtte ved identifisering
- ved behov sørge for kirkelig personell til støtte ved syning
- ved behov sørge for kirkelig personell til å bistå pårørende ved besøk på ulykkesstedet
- på oppdrag påse at transport og mottak av kister skjer på en respektfull og god måte
- bistå politiet i religiøse og kulturelle spørsmål
- ved behov, sørge for kirkelig støtte til annet innsatspersonell
- sørge for at det vurderes om minnemarkeringer og sørgegudstjeneste (se www.kirken.no) bør holdes og videreformidle dette til aktuelle parter
- orientere berørte menigheter
- orientere berørte proster og kirkeverger
- orientere biskopen
- føre loggbok over egen aktivitet
- generelt henvise til politiets opplegg for medieinformasjon
- følge opp retningslinjene trukket i veiledningen «Mediene og kirkens offentlige rolle ved ulykker og katastrofer»
- avgi en skriftlig oppsummerende rapport til politimesteren, biskopen og Kirkerådet med kopi til prost og kirkeverge

Samarbeidslinjer

Du er i LRS-arbeidet underlagt politimesteren. Nærmeste overordnede i kirkelige spørsmål er biskopen.

Dette tiltakskortet bør forefinnes på LRS-prestens/-diakonens bosted og medbringes sammen med kirkelig identitetskort ved innkalling til tjeneste.

7.3 Tiltakskort for prost når LRS-prest/-diakon ikke er innkalt av politiet

Ansvarsområde

Du er hovedansvarlig for organiseringen av de kirkelige tjenester ved katastrofer og ulykker, og følger LRS-planverket så langt det er hensiktsmessig. (Dersom LRS-prest/-diakon er innkalt av redningsledelsen er denne hovedansvarlig for organiseringen av de kirkelige tjenestene, og prosten bistår etter behov.)

Oppgaver

Du tar selv kontakt eller blir varslet av det kommunale kriseteamet eller andre instanser og skal:

- på oppdrag fra politiet bistå med varsling
- vurdere å kalle inn LRS-prest/diakon for rådgivning og fordeling aktuelle arbeidsoppgaver
- på oppdrag fra leder for evakuerte-/pårørendesenter innkalle kirkelig personell til disse sentrene i henhold til ulykkens omfang og hvem ulykken har rammet
- ha løpende kontakt med lederne for den kirkelige innsatsen på de aktuelle sentrene
- ha løpende kontakt med kirkelig leder av mottak på sykehus
- gi bistand til disse lederne i aktuelle spørsmål
- ved behov, sørge for kirkelig personell til støtte ved identifisering
- ved behov, sørge for kirkelig personell til støtte ved syning
- ved behov, sørge for kirkelig personell til å bistå pårørende ved besøk på ulykkesstedet
- på oppdrag, påse at transport og mottak av kister skjer på en respektfull og god måte
- bistå politiet i religiøse og kulturelle spørsmål
- ved behov, sørge for kirkelig støtte til annet innsatspersonell
- sørge for at minnemarkeringer og sørgegudstjeneste (se www.kirken.no) vurderes holdt
- orientere berørte menigheter
- orientere andre berørte proster og kirkeverger
- orientere biskopen
- føre loggbok over egen aktivitet
- generelt henvise til politiets opplegg for medieinformasjon
- følge opp retningslinjene trukket i veiledningen «Mediene og kirkens offentlige rolle ved ulykker og katastrofer»
- avgi en skriftlig oppsummerende rapport til politimesteren, biskopen og Kirkerådet med kopi LRS-prest/diakon og kirkeverge

Samarbeidslinjer

Du samarbeider med politi og kommunens psykososiale støtteteam/kriseteam. Du rådfører deg med LRS-prest/-diakon og kaller ved behov vedkommende inn til tjeneste. Du samarbeider med kirkeverge ut fra gjeldende planverk/avtaler. Nærmeste overordnede i kirkelige spørsmål er biskopen.

Dette tiltakskortet bør forefinnes på prostens bosted og medbringes sammen med kirkelig identitetskort ved innkalling til tjeneste.

7.4 Tiltakskort for leder av kirkens tjeneste på politiets opprettede sentre

Ansvarsområde

Du er ansvarlig for den kirkelige tjenesten på senteret. De konkrete kirkelige tjenester på senteret avtales og avklares med innsatsleder og leder for psykososial støttetjeneste.

Oppgaver

Du innkalles av LRS-presten/-diakonen eller prosten/kirkevergen eller tar selv kontakt, og skal:

- melde deg for ledelsen av senteret og for lederen av de psykososiale tjenester
- organisere den kirkelige tjenesten, ev i samarbeid med kirkelig ansatte som deltar i kommunens kriseteam
- føre loggbok
- i samråd med lederen for den psyko-sosiale tjenesten vurdere behovet for videre kirkelig bemanning og be LRS-presten/-diakonen eller prosten/kirkevergen innkalle disse
- i samråd med lederen for den psyko-sosiale tjenesten vurdere behovet for språklig og annen kulturell og religiøs kompetanse
- føre vaktliste
- holde løpende kontakt med LRS-presten/-diakonen, evt. prosten for gjensidig oppdatering
- gi nytt personell informasjon om ulykken og innføring i tjenesten
- kanalisere aktuelle behov for oppfølging av rammede
- mobilisere det lokale kirkelige nettverket
- generelt henvise til politiets opplegg for medieinformasjon
- følge opp retningslinjene trukket i veiledningen «Mediene og kirkens offentlige rolle ved ulykker og katastrofer»
- påse at det blir holdt avlastningssamtaler for avtroppende personell
- gi respektive proster, kirkeverger og LRS-prest/diakon melding om hvilke ansatte som deltar i katastrofearbeidet
- avgi en skriftlig oppsummerende rapport til LRS-presten/diakonen eller prosten

Samarbeidslinjer

Politiets innsatsleder er din overordnede på innsatsstedet. Du er underlagt stedlig leder av de psykososiale tjenester. Du holder løpende kontakt med leder av kommunens kriseteam og ev kirkelig personell i dette. Du er nærmeste overordnede for kirkelig personell på senteret. LRS-prest/diakon eller prosten er din kirkelig overordnede.

Dette tiltakskortet bør forefinnes på bostedet og medbringes sammen med kirkelig identitetskort ved innkalling til tjeneste.

7.5 Hvem gjør hva ved katastrofer og ulykker?

Hvem	Løpende beredskap	Ved større hendelser
Politiet	<ul style="list-style-type: none"> Når små eller store ulykker skjer fungerer politiets operasjonssentral som Lokal redningssentral (LRS). Har ansvar for at pårørende blir varslet når uventet død inntreffer. Normalt varsles det via den lokale menighetspresten eller prostiets beredskapsvakt. 	<ul style="list-style-type: none"> Velger det ledelsesprinsipp som er hensiktsmessig. Varsler alle berørte etater om nødvendige tiltak. Oppretter evakuert- og pårørendesenter. Sørger for at uventet død varsles til pårørende som normalt via lokal menighets- eller beredskapsprest.
LRS-prest/-diakon	<ul style="list-style-type: none"> Har hovedansvar for å organisere kirkens katastrofearbeid i politidistriktet. Har jevnlig kontakt med politidistriktets ledelse. Holder sine stedfortredere og proster jevnlig oppdatert. Har kontakt med ledere i aktuelle tros- og livssynssamfunn. Har kontakt med kirkeverge om planer og rutiner. 	<ul style="list-style-type: none"> Har hovedansvar for å lede kirkens katastrofearbeid i politidistriktet. Bistår politiet i LRS-arbeidet. Innkaller prester/diakoner som skal lede det kirkelige arbeidet ved senterne for pårørende og evakuerte (LRS-teamet), melder øvrig kirkelig bemanningsbehov etter avtalte rutiner. Bistår ved behov med å kalle inn personer fra aktuelle tros- og livssynssamfunn.
Stedfortredende LRS-prest/-diakon	<ul style="list-style-type: none"> Deler på å være i beredskap når LRS-presten ikke er i funksjon. 	<ul style="list-style-type: none"> Går inn i LRS-prestens oppgaver i hans fravær. Eventuelt leder det kirkelige arbeidet ved opprettede sentre.
Prester og diakoner i tjeneste	<ul style="list-style-type: none"> Holder seg oppdatert på bispedømmets og menighetens beredskapsplaner. Prester deltar i det daglige og ukentlige beredskapsarbeidet i hvert prosti. 	<ul style="list-style-type: none"> Bli ved behov innkalt til det kirkelige arbeidet på senter for pårørende eller evakuerte. Bidrar med aktuell oppfølging av berørte og evt. med å åpne lokal kirke for samtale og stillhet.
Biskop	<ul style="list-style-type: none"> Pålegger en prest/diakon med stedfortreder i hvert politidistrikt oppgaven som LRS-prest/diakon. 	<ul style="list-style-type: none"> Representerer kirken i media. Tar del i offentlige minnemarkeringer og sørgegudstjenester.
Bispedømme-administrasjon	<ul style="list-style-type: none"> Holder planverket som gjelder ulykker og katastrofer, inkludert aktuelle lister, oppdatert. 	<ul style="list-style-type: none"> Veileder og informerer kirkelige medarbeidere om ansvar og oppgaver og evt. ressursmateriale. Bistår med koordinering av den kirkelige tjeneste der omfanget av innsats tilsier det.

Prost	<ul style="list-style-type: none"> • Gjør avtaler med kirkeverge om beredskap for ansatte og bygninger. • Organiserer tjenesten med prostiets daglige og ukentlige beredskapsvakter. • Har kontakt med LRS-prest/-diakon og er fortrolig med dennes instruks. • Gjør seg kjent med fellesrådets aktuelle HMS-rutiner. • Holder kontakt med leder for det kommunale psykososiale støtteteam. • Har kontakt med ledere i aktuelle tros- og livssynssamfunn. 	<ul style="list-style-type: none"> • Sørger for aktuell bemanning ut fra meldte behov og etter avtalte rutiner. • Ser til at den vanlige virksomhet blir ivaretatt når noen er utkalt til arbeid på senter for pårørende eller evakuerte. • Leder kirkens katastrofearbeid når LRS-prest/-diakon ikke kalles inn av politiet. • Gir involverte prester nødvendig oppfølging og veiledning. • Bistår lokal menighet og prest med sorg- eller minnegudstjeneste.
Kirkeverge	<ul style="list-style-type: none"> • Gjør avtaler med prosten om beredskap for ansatte og bygninger. • Setter seg inn i bispedømmets beredskapsplan. • Medvirker til menighetens og fellesrådets beredskapsplan. 	<ul style="list-style-type: none"> • Er i løpende kontakt med prosten. • Bidrar evt. med å åpne lokale kirker for samtale og stillhet. • Gir involverte medarbeidere nødvendig oppfølging og veiledning.